

Els temps verbals en els microrelats

“L’essencial es diu amb senzillesa”
Miquel Martí i Pol

Feina Setmana 2: del 20 al 27 d'abril

- Fer l'exercici 1 del document Word que hi ha penjat al Moodle: *Repte 1. Tasca 2: activitats sobre els temps verbals en els microrelats*.
- Els exercicis 2 i 3 del document són opcionals.
- Enviar per correu o compartir per drive (lroyo2@xtec.cat).

1. Els verbs: el lexema i els morfemes

- **Lexema** (part invariable): expressa el **significat** del verb:

Ex: **cant-o**, **cant-es**, **cant-a...** (verb cantar)

- **Morfema** (part variable): expressa els **accidents gramaticals** del verb.

➤ **Nombre**

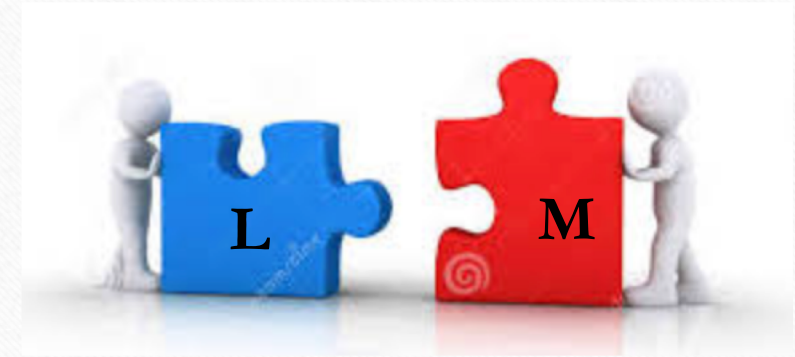
➤ **Persona**

➤ **Mode verbal**

➤ **Temps verbal**

CANT- Reproduir amb la veu una melodia determinada proferint sons adients.

CANT

lexema

-

O

1a persona **singular**
present **indicatiu**

CANT

lexema

-

EM

1a persona **plural**
present **indicatiu**

CANT

lexema

-

ESSIS

2a persona **singular**
imperfet **subjuntiu**

2. La persona gramatical

	1 ^a	2 ^a	3 ^a
	Jo	Tu	Ell/-a
Singular			
	Nosaltres	Vosaltres	Ells/-es
Plural			
			Eng. Sara Dominguez (PT) ISF

CANT-AR		
Persona	Present indicatiu	Futur
Jo	cant- o	cant- aré
Tu	cant- es	cant- aràs
Ell/-a	cant- a	cant- arà
Nosaltres	cant- em	cant- arem
Vosaltres	cant- eu	cant- areu
Ells/-es	cant- en	cant- aran

3. El mode verbal

Indica l'**actitud** del **parlant** respecte al grau de realitat del que expressa.

- Indicatiu: expressa una acció real. Exemple: ***Estudio** a l'institut Guillem Catà.*
- Subjuntiu: expressa un desig o una possibilitat. Exemple: *Vull que **plogui**.*
- Condicional: expressa una acció que es produeix si es compleix una condició. Exemple: *Si pogués, **aniria** al cine.*
- Imperatiu: expressa una ordre. Exemple: ***Vine!***

A.2 L'alternança entre indicatiu i subjuntiu depèn de la classe d'informació que proporcionem:
 Usem l'indicatiu quan **declarem** una informació, és a dir, quan expressem certesa.

- *En Pere **té** parella.*
 [Declarem una informació. No ens impliquem en la veracitat de la informació.]

- *Sé que en Pere **té** parella.*
 [Declarem una informació i expressem certesa.]

57. ➤

En canvi, amb el subjuntiu **no declarem** una informació, sinó que expressem –mitjançant el verb de l'oració principal– influència, dubte o valoracions:

- *Dubto que en Pere **tingui** parella.*
 [No declarem una informació. Expressem dubte.]

- *M'agrada que en Pere **tingui** parella.*
 [No declarem una informació. Fem una valoració.]

En aquest poema es combinen dos modes verbals: el **subjuntiu** i el **condicional**. Per què? Perquè com bé indica el títol, Podries, el que s'hi planteja és hipotètic.

- El subjuntiu ens exposa les hipòtesis: si **haguessis nascut...** És una hipòtesi passada, no és del present ni tampoc és una informació certa.
- El condicional ens expressa una acció s'hauria produït si s'hagués complert una condició (haver nascut en una altra terra). Els verbs condicionals són *podries, hauries criat i tindries*.

Podries...

Si haguessis nascut

en una altra terra,

podries ser blanc

podries ser negre...

T'hauries criat

d'una altra manera,

més bona potser,

potser més dolenta,

Tindries més sort

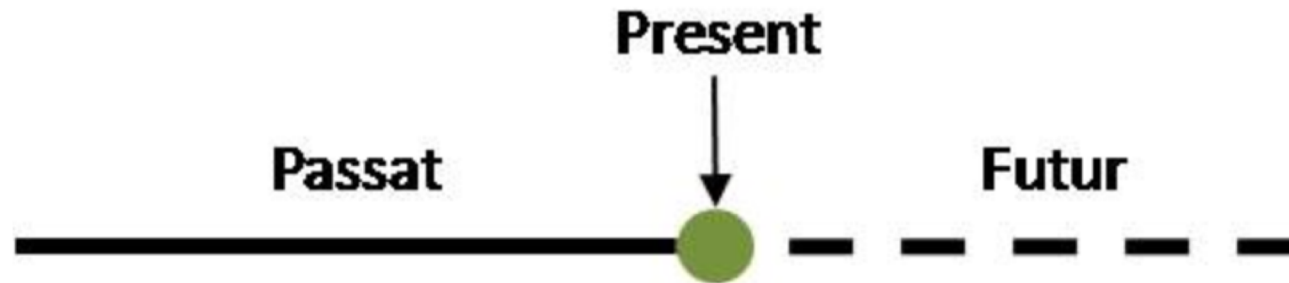
o potser més pega...

Joana Raspall (fragment)

4. El temps verbal

Tant en el mode indicatiu com en el mode subjuntiu, tenim temps verbals en passat i en present.

Imperfet d'indicatiu

Perfet d'indicatiu

Passat perifràstic (indicatiu)

Plusquamperfet (indicatiu)

Imperfet de subjuntiu

Perfet de subjuntiu

Plusquamperfet de subjuntiu

Present d'indicatiu

Present de subjuntiu

Futur: pot ser simple (**acabaré** la feina) o compost (**hauré acabat** la feina).

5. Temps verbals del passat: perfet, imperfet o passat perifràstic?

Passat perifràstic	Perfet
La referència temporal no té cap connexió amb el present. Per això, usem el passat perifràstic amb les expressions temporals següents: • abans-d'ahir, ahir • ahir al matí / migdia / vespre • ahir a la tarda / nit • la setmana passada / el mes passat / l'any passat • l'estiu / l'hivern passat • la tardor / primavera passada • fa una setmana / un mes / un any	La referència temporal inclou el present. Per això, l'usem amb els adverbis i expressions temporals següents: • avui • aquest matí / vespre • aquesta tarda / nit • aquesta setmana / temporada / època • aquest mes / any
 La setmana passada Ara <u>La setmana passada</u> vaig anar a Barcelona.	 Aquest matí Avui <u>Aquest matí</u> he anat a Barcelona.

A.1 Usem el passat perifràstic o el perfet per parlar de fets del passat que fan referència a la **totalitat** de l'**acció** (del principi al final). En canvi, fem servir l'imperfet quan ens centrem en el **desenvolupament** de l'acció i no en el fet acabat:

- Ahir la Núria **va menjar** sushi per sopar. [La Núria va començar i va acabar.] / Aquest vespre la Núria **ha menjat** sushi per sopar. [La Núria ha començat i ha acabat.]

- Ahir la Núria **menjava** sushi per sopar.
[Ens centrem en el procés de menjar i no sabem si ha finalitzat o no. Com que no sabem si ha acabat, és probable que demanem més informació: La Núria menjava sushi i... què va passar?]

A.2 Quan **narrem** fets, sovint fem servir les formes del passat perifràstic, del perfet i de l'imperfet. Utilitzem el passat perifràstic o el perfet per parlar de **què va passar** o **ha passat** en un moment concret, i usem l'imperfet per descriure les **circumstàncies** dels fets:

- Ahir **hi va haver** un accident davant de casa. Un cotxe **anava** a tota velocitat en una direcció. Una moto **venia** de l'altra direcció. Un noi que **escoltava** música **creuava** el carrer i tots tres **van xocar**. Per sort, ningú no es **va fer** mal.

Què va passar?

Hi va haver un accident.

Tots tres van xocar.

Ningú no es va fer mal.

En quines circumstàncies?

Un cotxe anava a tota velocitat.

Una moto venia de l'altra direcció.

Un noi escoltava música.

El noi creuava el carrer.

